

Comencem una tanda d'escrits de persones que, amablement, han acceptat explicar-nos com van emprendre projectes per viure contribuint a la sostenibilitat del planeta tot demostrant que una altra manera de fer és possible.

En aquest cas l'Ana i en Marcel de Collbahí, dels que podem trobar els seus productes frescos de verdura i fruita ecològics i de proximitat, al mercat de dimecres. Com que van sempre molt atrafegats i disposen, entra la terra, els mercats i la família, de poc temps, ens explicaran la seva trajectòria a trossets que anirem compartint des d'aquí en diferents entregues.

MOLTES GRÀCIES PER FER-HO!!!

Hola des de Collbahí, Mieres!

Som en Marcel i l'Ana de Collbahí, una finca situada a l'extrem de Mieres, dalt de tot ... d'allà on venen les pluges i els de Mieres deien que "es veia venir."

Us volem explicar una manera de viure que suposa molt més que produir verdures ecològiques... Aquí produïm salut ... o vivim i ho disfrutem per produir bons aliments, cantant mentre sembrem i fent les coses amb alegria i tot l'amor possible.

Aquí hem passat per diferents fases: la primera aprendre, aprendre a portar les coses bé. Vàrem començar ara fa uns 20 anys a fer horta ecològica i a

intentar viure del tros. Doncs bé, quan vam arribar a la finca, no es veia ni la casa ni les terres de la de bardisses que hi havia, però la il·lusió fa moure muntanyes! Je! Je! ara ric però... la veritat és que varen ser anys durs.

Vam començar a tope a netejar, tallar arbres, arrencar arrels i soques d'arbres i a transformar el paisatge, de bosc a terres de cultiu. Després, com que per poder fer hortes necessites aigua i per viure també, vam fer un pou i al cap de 15 dies, malauradament, el nostre amable veí també va fer un altre pou, malgrat tenir-ne 6 més; al cap d'uns mesos se'ns va eixugar el nostre. Ell té "indústria del porc" i esgota els

recursos de tota la Vall i les terres que són a tocar, per portar a terme la seva activitat. Quan vam decidir d'anar-lo a veure, ens vam sentir com un mosquit davant d'aquesta macro indústria del porc. Molt tranquil ens va dir, mentre es girava, que millor no tenir veïns si no hi podíem viure; així que vàrem començar el nostre projecte igualment, però sense aigua. Gràcies a la bona gent que també et trobes a la vida, ens varen deixar una cuba per poder anar a buscar aigua amb el tractor, a uns veïns d'un poble veí que ens la van deixar omplir un cop per setmana i així va començar la nostra aventura a Collbahí, fent obres i hortes sense aigua, aprenent a racionar aquest preciat i tant necessari recurs, l'aigua.

Val a dir que vàrem buscar altres terres, per poder cultivar a Can Batlle del Sallent i continuem amb la lluita ...